

آیا افزایش نرخ بهره تأثیری در کاهش تورم در ایران دارد؟

یکی از ابزارهای سیاست پولی تعیین نرخ بهره توسط بانک مرکزی است. افزایش یا کاهش نرخ بهره می‌تواند برایجاد پول و تورم تأثیرگذارد، گاهی تصور می‌شود که نرخ‌های بهره بالا برای کنترل افزایش قیمت‌ها لازم و کافی هستند اما در برخی شرایط، نه لازم است و نه کافی. نرخ بهره فقط یک ابزار در میان چند ابزار موجود در دسترس بانک مرکزی است. در اوخر سال ۱۴۰۲ بانک مرکزی ایران اقدام به افزایش نرخ سود سپرده بانکی کرد و این اقدام منجر به افزایش نرخ بهره بدون ریسک در بازار سرمایه شد. حال به بررسی اثرات این تصمیم بر کاهش تورم در ایران می‌پردازم.

حامد دانشخواهی مدیر سرمایه‌گذاری و بازارگرانی
به طور مشخص با افزایش نرخ بهره بانکی هزینه تأمین مالی بنگاه‌های تولیدی بالامی رود و شرکت‌ها با توجه به افزایش هزینه تمام شده کالاهای تولیدی شان، خواهان افزایش قیمت فروش هستند و از طرفی در کشورمان دولت‌ها برای کنترل تورم اقدام به کنترل دستوری قیمت فروش تولیدکنندگان می‌کنند و شرکت‌هانمی توانند به همان نسبتی که افزایش در هزینه تمام شده داشته‌اند قیمت فروش محصولات خود را رتقا دهند و این منجر به کاهش حاشیه سود تولید می‌شود. از سوی دیگر با کنترل نرخ ارز توسط دولت‌ها و تحریم‌های اقتصادی که گریبان‌گیر کشور هستند این امکان برای شرکت‌ها که با افزایش صادرات، حجم فروش و حجم تولید بتوانند هزینه تمام شده تولید هر واحد محصول را کاهش دهند (صرفه به مقیاس) وجود نخواهد داشت و حاشیه سود نسبت به سال‌های قبل کاهش نخواهد یافت.

شرکت‌ها وقتی انگیزه دارند به سرمایه‌گذاری پردازند که حاشیه سودشان نسبت به ریسک و نرخ بازدهی بازار بیشتر باشد. با افزایش نرخ بهره بدون ریسک، سرمایه‌گذاری در تولید با حاشیه سود پایین تراز نرخ بهره بدون ریسک منطقی نخواهد بود و در اقتصاد کشور دچار کاهش سرمایه‌گذاری در طرح‌های تولیدی خواهیم شد و طی چند سال باعث کاهش تولید و نابودی صنایع می‌شود. کاهش روند سرمایه‌گذاری که در اثر تحریم‌ها و سیاست‌های پولی نادرست بانک مرکزی ایجاد شود، باعث افزایش استهلاک تولید و ازبین‌رفتن سود شرکت‌های تولیدی و درنهایت موجب افت و نابودی تولید در کشور می‌شود.

وقتی دولت‌ها با هزینه‌ترانشی و مالیات و افزایش هزینه‌های انرژی و شدید نرخ بهره، سود شرکت‌ها را کاهش می‌دهند، بسیاری از شرکت‌ها در سطح کلان و خرد، توان و انگیزه سرمایه‌گذاری را ندارند و از نظر مالی نیز با چنین نرخ‌های بهره و ریسک‌های سیستماتیک، اغلب طرح‌های سرمایه‌گذاری توجیه‌پذیری خود را از دست می‌دهند.

طبق نظریه مقداری پول ($P=M^*V/V$)، قیمت یا نرورم رابطه مستقیم با حجم و سرعت گردش پول و رابطه معکوسی با تولید دارد و همان‌طور که در ابتدای متن توضیح داده شد، تولید رابطه مستقیم با سرمایه‌گذاری در اقتصاد دارد، پس با کاهش سرمایه‌گذاری، حجم تولید در اقتصاد افت می‌کند و قیمت و نرورم افزایش می‌یابد. بنابراین مركزی قصد دارد با افزایش نرخ بهره، نرورم را از طریق کاهش حجم پول کنترل کند ولی در مقابل تولید به شدت هزینه‌براست و سرمایه‌گذاری در تولید کاهش و در نهایت صفر می‌شود و بدین شکل عرضه کالا کاهشی شده و گرانی و نرورم با شبیب پیشتری رشد می‌کند. این سیاست پولی در کشور ما باتوجه به نرورم افسارگسیخته و نبود امکان افزایش حجم صادرات به خاطر تحریم‌هایی که داریم، مؤثر نبوده و نخواهد بود پس دستکاری و افزایش نرخ بهره، باعث افزایش نرورم و بیشتری اقتصادی خواهد شد.

در تعلیلات **هم سعد کنیل**

صندوق سرمایه‌گذاری بادرآمد ثابت امید انصار

